

... jokainen on kuuleva evankeliumin ... omalla kielellänsä

Uusien käännönnäisten löytäminen eli käännytystyö kirkossa liittyy hyvin läheisesti käännöstyöhön, jota viime vuosina on voimakkaasti tehostettu ja laajennettu. Kirkon johtajat pitävät tärkeänä, että ihmisille saarnataan evankeliumia ja että he saavat tutkia sitä omalla kielellään.

"Sillä sinä päivänä on tapahtuva, että jokainen on kuuleva evankeliumin täyteen omalla kielellänsä ja oman puheensapartensa mukaisesti niiltä, jotka on asetettu tähän valtaan Puolustajan palveluksen kautta, joka on vuodatettu heidän päällensä Jeesuksen Kristuksen ilmoittamiseksi." (LK 90:11)

Lienee kiinnostavaa tietää, että kirkon käännösohjelma, jota johdetaan Salt Lake Cityssä sijaitsevasta keskustoimistosta käsin kattaa jo useimmat Euroopan kielialueet, Etelä-Amerikan, Hawaijin ja Samoan saarialueet ja useita kaukoidän mal-

ta. Käännös- ja painatuskeskuksia ei perusteta joka maahan, vaan toiminta tapahtuu kielialueittain, joiden toimintaa johdetaan painatus- ja jakelukeskuksista.

Euroopan kielialueeseen kuuluvat tätä nykyä suomen, ruotsin, tanskan ja norjan kielten lisäksi saksa, italia, ranska ja hollannin kieli. Painatus- ja jakelukeskuksia on tällä alueella kolme: Frankfurtissa Saksassa toimiva, joka huolehtii saksan- ja italiansuomen julkaisuista, Liegessä Belgiassa toimiva, jolle kuuluvat ranskan ja hollanninkieliset julkaisut, sekä Tanskan painatus ja jakelukeskus, jonka toimipiiriin kuuluvat kaikki Skandinavian maat.

Itse kielialueilla sijaitsevien käännöstoimistojen rinnalla suoritetaan käännöstyötä myös Salt Lake Cityssä sijaitsevassa keskustoimistossa, "Käännöspalveluosastossa", jossa kullakin kielialueella on oma edustajansa tai useampiakin. Suomea

edustaa tässä "käännöspäämajassa" sisar Rauni Higley. Valtaosa käännöstyöstä suoritetaan kuitenkin itse kielialueilla, ja Salt Lake Cityn toimisto palvelee pääasiallisesti käännösten tarkistustehtävissä. Lisäksi siellä käännetään kaikki kiireellinen aineisto, kuten kirjeenvaihto yms.

Kirkon käännös- ja julkaisuhoimintaa johtaa ja valvoo johtava piispakunta, lähinnä piispa Victor L. Brown. Euroopan kielialueen johtajana on presidentti John E. Carr. Jokaisessa pohjoismaassa on oma paikallinen käännöstoimistonsa, jonka esimiehenä toimii ko. lähetyskentän käännöskoordinaattori. Suomessa on em. tehtävä uskottu sisar Ulla Wälimalle, ja apulais-sihteerinä käännöstoimistossa toimivat sisaret Seija Heimala ja Raila Rajavuori. Mainittakoon tässä yhteydessä, että Ruotsin käännöskoordinaattorina on tällä hetkellä suomalaissyntyinen sisar Sirkka-Liisa Kyyrö.

Pohjoismaita palvelevaa painatus- ja jakelukeskusta Tanskassa johtaa veli Jörgen W. Schmidt.

Euroopan kielialueen käännös-, julkaisu- ja jakelutoiminnan johtajat koolla Tanskassa 13.9.68. Vasemmalta Liegen jakelukeskuksen johtaja Charles Didier, Frankfurtin jakelukeskuksen johtaja Karl Uchtdorf, Salt Lake Cityn jakelukeskuksen johtaja Bob Foster, kirkon käännöspalvelun Euroopan kielialueen johtaja, presidentti John E. Carr, Salt Lake Cityn käännöstoimiston eurooppalaisten kielten osaston toimistopäällikkö Justus Ernst ja Tanskan jakelukeskuksen johtaja Jörgen W. Schmidt.

Elämänviisautta

"Rauha ja onni on tullut sydämeeni..."

Keväisen koleana sunnuntaina seisomme pienessä huoneessa Hyvinkään Seurojentalolla, joka sillä hetkellä oli kokouspaikkamme. Huoneen viileään hämärään levitti valoa ja lämpöä sisar Eugenie Pujatin säteilevä hymy. Sisar Pujatia katsellessa tuntuu kuin hän olisi nähnyt ja kokenut paljon — surua ja tuskaakin, mutta varmaankin juuri siksi hioutunut ja myöhemmin jalostunut evankeliumin valossa, mikä saa hänet nyt näyttämään valoisalta ja kauniilta.

— Sisar Pujat, kertoisitko hiukan lapsuudestasi ja nuoruudestasi. Sinähän et ole syntyperäinen suomalainen?

"Synnyin 21. 6. 1890 vanhaa aikaa (silloisen venäläisen ajanlaskun mukaan), nykyistä aikaa 4. 7. 1890 Tartossa. Isäni oli eestiläinen ja äitini saksalainen. Olin nuorin lapsista, minulla oli vanhempi veli ja sisar. Tartossa kävin saksalaista tyttökoulua, mutta koska isäni oli ammatiltaan vaatturi, menin jo 15-vuotiaana ompeluooppiin ja 17-vuotiaana perustin oman yrityksen.

18-vuotiaana menin naimisiin. Ollessani 19-vuotias muuttimme Suomeen, ensiksi Imatralle. Mieheni oli ravintoloitsija ja siitä lienee osaltaan johtunut avioliittomme epäonnistuminen. Minun oli pakko jättää kaikki ja lähteä. Siitä alkaen oli elämäni ainaista vaeltamista paikasta toiseen, sillä ansaitsin elatukseni kotiompeelijana monien perheiden luona. Vanhempani olivat kuolleet, samoin poikani. Olin yksin ja terveyteni heikkeni. Usein olin hyvin onneton. Noita aikoja en mielelläni muistele. Kuitenkin lienee sielläkin sentään jokin valonpilku joutuessani autamaan monia ihmisiä ammattini puitteissa, esimerkiksi toimiessani ompelijana

vapaaherra Yrjökosken preheessä Loppella. Myöhemmin muutin Riihimäelle, jossa olen omassa asunnossani tehnyt ompelutyötä jatkuvasti."

— Entä miten tutustuit Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon?

"Ensimmäisen kerran lähetyssaarnaajien käydessä en ollut heille kovinkaan ystävällinen enkä halunnut kuulla lisää kirkosta. He kuitenkin pyysivät saada pitää rukouksen ja se jäi vaikuttamaan mieleeni. Kun sitten kuulin hyvän ystäväni sisar Castrenin liittyneen MAP-kirkkoon, heräsi kiinnostukseni, koska tiesin hänet viisaaksi ja harkitsevaksi ihmiseksi. Hänen kauttaan veljet tulivat uudelleen.

Kuitenkin täytyy myöntää, että helposti se ei käynyt. Veljet Bond ja Reis opettivat minua. Taistelu sielussani oli ankara. Miten iloinen olenkaan, että evankeliumin valo voitti ja saatoin mennä kasteelle 27. 1. 1962. Se oli siihenastisen elämäni ihanin päivä. Myöhemmin sen kruunasi hetki, jolloin pääsin temppeleihin."

Näiden hetkien muistelemisen saa onnenkyyneleyn kimaltelemaan sisar Pujatin silmäkulmaan.

"Neljäkymmentä vuotta kestänyt levottomuus ja ristiriidat päättyivät liittyessäni Kristuksen kirkkoon. Löysin rauhan ja onnen, joka siitä lähtien on seurannut minua syvästä varmuuden tunteesta."

Varsin nuorena jäsenenä syksyllä 1962 sisar Pujat kutsuttiin Riihimäen Apuyhdistyksen johtajaksi, mitä tehtävää hän hoiti vuoteen 1966. Tilapäisesti hänen terveytensä tuolloin heikkeni, mutta toivuttuaan hänet kutsuttiin siihen tehtävään, mitä hän parhaillaan hoitaa, nimittäin Hyvinkään Apuyhdistyksen johtajaksi.

Sisar Pujatin ikä on melko korkea, mutta hän on nuori mieleltään ja esimerkiksi aktiivinen kirkon jäsen. Hänessä on valoa, joka säteilee ympärillä oleviin. Harvat ovat ne kokoukset, joissa jää vaille hänen lämmintä kädenpuristusta ja iloisen rohkaisevaa hymyään, joka kertoo hänen kantavan sydämessään elävää todistusta Jeesuksesta Kristuksesta.

Orvokki Lankinen

Keväisiä muistoja Apuyhdistyksen toimintapiiristä. Ryhmä Lahden AY:n jäseniä lähdössä opintoretkelle Hollolan naiskotteollisuuskouluille.

Lähetystyön aloittaneita

Vanhin Dale Eugene Lucas,
Thatcher, Arizona, 11. 8. 1968.
Vanhin Brian Dale Miles,
Mesa, Arizona, 11. 8. 1968.

Vanhin Dennis Ronald Davis,
Spanish Fork, Utah, 15. 9. 1958.
Vanhin Ronald Glen Thomas,
Woodinville, Washington,
15. 9. 1968.
Vanhin Bruce Allen Sullivan,
Gallup, New Mexico,
29. 9. 1968.
Sisar Tuula Marja Orvokki
Pelto, Kouvola, 1. 10. 1968.

Suomen sisarille,

*Joulu, Kristuksen syntymäjuhla on taas lähestymässä. Perinteet ja totut tavat muistuvat silloin mieleen ja haluamme luoda ympärillemme sen saman herkän tunnelman, joka vallitsi lapsuutemme jouluja. Joulu on kuitenkin muuta-
kin kuin vain tunnelma. Se on suuren kiitoksen juhla, kiitosjuhla Kristuksen syn-
tymisestä meidän Vapahtajaksemme. Kiitoksen osoituksena me annamme toisil-
lemme lahjoja. Meille sisarillekin on joka jouluksi varattu aivan oma erikoinen
lahjamme. Sen arvo riippuu vastaanottajasta. Jos jätämme sen käyttämättä, se
ei ole meille minkään arvoinen, mutta oikein käytettynä se antaa meille tuhan-
sia siunauksia. Apuyhdistys on tuo lahja.*

*Näin vuoden loppuessa haluamme kiittää taivaallista Isäämme niistä hyvistä
sisarista, jotka ovat ottaneet vastaan lahjansa ja palvelleet uskollisesti ja
rakkaudella apuyhdistyksessä. Toivomme kaikille sisarille siunauksellista ja
rauhaisaa joulua.*

Lähetyskentän apuyhdistyksen johtokunta

Liisa Unsitalo Sylvi Hankiala

Auli Haikkola Marja Kasula

Valkeus toivottaa

*kaikille lukijoilleen rauhallista joulua ja
siunauksellista uutta vuotta.*

Pertti ja Annele Felin vihitty 20. 9. 1968

Avioliittoon vihittyjä

Matti ja Kaija Hyvärinen vihitty 14. 9. 1968

Olaf Carl-Johan **Vestman** ev. lut kirkon Kaarlelan (Karleby) srk:sta ja Maj-Britt **Forsell** MAP-kirkon Pietarsaaren srk:sta Kokkolassa 6.7.1968. Vihkimisen toimitti piirin johtaja Bruno A. Blomqvist.

Delbert Ray **Johnson** USA:sta ja Irja Irene **Söderholm** MAP-kirkon Helsingin srk:sta Helsingissä 24.7.1968.

John Charles **Lefgren** USA:sta ja Arja Kaarina **Seppänen** MAP-kirkon Vaasan srk:sta Vaasassa 27. 7. 1968. Vihkimisen toimitti lähetyspresidentin neuvonantaja Fritz Mäkinen.

Tero Tapio **Harri** MAP-kirkon Helsingin srk:sta ja Venla Marjatta **Konttinen** ev. lut. kirkon Tapiolan srk:sta Helsingissä 9. 8. 1968.

Lasse de Linde Norjasta ja Birgitta Marianne **Strömberg** MAP-kirkon Pietarsaaren srk:sta Larsmossa 10.8.1968. Vihkimisen toimitti lähetyspresidentti Udell E. Poulsen.

Erik Alfred **Holmlund** ev. lut. kirkon Kokkolan ruots. srk:sta Marja Liisa **Natri** MAP-kirkon Pietarsaaren srk:sta Kokkolassa 16.8.1968.

Aimo Arvid **Jäkkö** MAP-kirkon Lappeenrannan srk:sta ja Petronella Johanna Jozefa **Visscher** Hollannista Lappeenrannassa 24. 8. 1968. Vihkimisen toimitti lähetyspresidentti Udell E. Poulsen.

Lewis T. **Swensen** USA:sta ja Anna Liisa **Solasaari** MAP-kirkon Lappeenrannan (I) srk:sta Mantin tempelissä Utahissa 30.8.1968.

Kari Matti Juhani **Hyvärinen** MAP-kirkon Kuopion srk:sta ja Terttu Tuulikki-Kaarina (Kaija) **Nieminen** MAP-kirkon Keravan srk:sta Helsingissä 14.9.1968. Vihkimisen toimitti läh. pres. Udell E. Poulsen.

Pertti Johan Ensio **Felin** ja Arja Eila Annele **Ollinheimo**, molemmat MAP-kirkon Helsingin srk:sta, Helsingissä 20.9.1968. Vihkimisen toimitti lähetyspresidentin neuvonantaja Fritz Mäkinen.

Umberto **Coladonato** Italiasta ja Tuula Tellervo **Laurila** MAP-kirkon Helsingin srk:sta Roomassa 21.9.1968.

Pasi Heikki **Peisa** ev. lut. kirkon Pornaisten srk:sta ja Sirkka Margit **Mattila** MAP-kirkon Keravan srk:sta Helsingissä 21.9.1968. Vihkimisen toimitti lähetyspresidentti Udell E. Poulsen.

Edellä mainituista ovat veljet Johnson ja Lefgren sekä sisar Hyvärinen palvelleet aikanaan täysiaikaisina lähetystyöntekijöinä Suomessa, veli Hyvärinen Englannissa ja veli Felin Kaliforniassa.

Veli Hyvärinen oli lähetystyössä vv. 1963-65, veli Lefgren vv. 1964-66, veli Felin vv. 1965-67, veli Johnson vv. 1966-68 ja sisar Hyvärinen vv. 1967-68.

Lähetyspresidentin sanoma

Lahjat

"Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin... He näkivät lapsen ynnä Marian hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja, kulta ja suitsuketta ja mirhaa." (Matt. 2:1,11)

Näin syntyi tapa antaa lahjoja joulun aikaan. Talvenajan juhlavimman ajan nopeasti lähestyessä lumi narskuu kotoisesti monien ostosmatkoilla olevien kiiruhtaessa joululahjakaupasta toiseen. Kassakoneet soitelevat voitonhimoista säveltään. Ostajat valitsevat kauniita koristeita ja iloisenvärisiä käärepapereita, jotta lahjoista tulisi kauniita ja jotta ne miellyttäisivät rakkaimpiamme.

Täten juhlasta, jota tulisi viettää

Kristuksen kunniaksi, tulee ilonpidon ja aineellisen mielihyvän juhla. Aivan liian usein Suurin Lahja, joka on koskaan annettu, joutuu ihmissydämissä ja -mielissä toiselle sijalle. Antaessamme aineellista hyvää me unohtamme lahjat, joilla on iankaikista arvoa.

Sen jälkeen kun Kristus-lapsi oli varttunut mieheksi ja aloittanut opetustyönsä, Hän antoi jatkuvasti lahjoja. Joskus Hänen lahjoillaan oli aineellista arvoa — esimerkiksi silloin, kun Hän ravitsi viisituhatta ihmistä leivällä ja kalalla, tai kun Hän muutti veden viiniksi häissä. Useammin Hän kuitenkin antoi lahjoja lievittääkseen ihmisten kärsimyksiä ja vaivoja — Hän antoi sokealle näön, Hän sai rannat kävelemään, Hän paransi sairaat, Hän siunasi nuoria ja vanhoja, Hän lohdutti väsyneitä ja masentuneita. Mutta Hänen lahjansa yltyivät vielä korkeammalle tasolle. Hän ajatteli iankaikkisuutta, sitä, kuinka ihminen voi kehittää rakkautta, anteeksiantavaisuutta, veljellistä ystävällisyyttä sekä niitä lahjoja, joita aika ei voi rajoittaa.

Kristus kruunasi elämänsä, joka oli täynnä palvelemista ja antamista, uhraamalla henkensä — antamalla armolahjan koko ihmiskunnalle. Vapahtajan ominaisuudessaan Hän antoi elämänsä, jotta meillä olisi elämä ja yltäkyläisyys.

Näin Hän viitoitti meille ne päämäärät, joihin meidän on yllettävä ollessamme Jumalamme ja lähimmäistemme palveluksessa. Hän ei kuitenkaan halua eikä vaadi, että meidän tulisi kuolla Hänen puolestaan, vaan että me eläisimme Hänessä ja Hänen kauttaan. Hän kutsui kaikkia tulemaan luokseen ja juomaan "elämän vettä", jota Hän niin auliisti tarjosi ja joka virtaa iankaikkisen elämän lähteeltä.

Hän antoi meille hyvin ajankohdaisia neuvoja: "Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen." (Matt. 10:39) Hän osoitti meille, mitä tarkoitetaan sillä, että ihminen kadottaa elämänsä hyvän asian puolesta. Antaessamme itsestämme muitten palveluksessa me juuri löydämme itsemme ja saamme iankaikkisen elämän lahjan.

Mestari opetti meitä kehittämään Jumalan meille antamia lahjoja. Jokaiselle on annettu eräs jumalallinen lahja — voimakas taipumus kohottautua ylöspäin noudattamalla jotakin ihannetta. Jeesuksen Kristuksen elämän pitäisi alati olla meidän edessämme meidän pääasiallisena ihanteenamme lohduttaen meitä, kun me olemme masentuneita, kannustaen meitä, kun olemme epätoivoisia ja kohottaen meitä uusiin korkeuksiin, kun olemme iloisia.

Meissä kaikissa voidaan havaita suuria lahjoja. Meidän on vain aikaistava niitä peittävät käärepaperit. Useasti me olemme sen opiskelijan kaltaisia, jota hänen opettajansa kuvaili sanomalla, että hänellä oli suuria lahjoja mutta että hän oli liian laiska ottaakseen ne paketista. Miten murheellista onkaan, kun me jätämme ottamatta paketista ne jumalalliset uskon, rohkeuden ja ahkeruuden lahjat, jotka muodostavat ihmisen ylevyyden.

Herra on sanonut: "... jokaiselle on annettu lahja Jumalan Hengen kautta. Toisille on annettu yksi lahja ja toisille toinen, kaikille hyödyksi." (LK 46:11-12) "... pyrkikää vilpittömien mielin osallisiksi parhaista lahjoista ja muistakaa aina, minkä vuoksi ne on annettu. Sillä totisesti minä sanon teille, että ne on annettu niiden hyödyksi, jotka minua rakastavat ja pitävät kaikki minun käskyni..." (LK 46:8-9) Kun me vilpittömien mielin pyrimme osallisiksi parhaista lahjoista, meistä tulee vähitellen kelpollisia saadaksemme suurimman lahjan, iankaikkisen elämän, "mikä on suurin kaikista Jumalan lahjoista". (LK 14:7)

Esittäkäämme itsellemme nämä kysymykset: Mitä lahjoja minulle on annettu? Miten Herra haluaa minun käyttävän näitä lahjoja? Kuinka minä voin kehittää niitä? Miten minun pitäisi palvella? Haluanko ja pyrinkö saamaan oikeita lahjoja? Onko se, että en käytä lahjojani, esteenä kehittymiselleni?

Saamiamme lahjoja me emme voi itsekäästi pitää itsellämme. Meidän on jaettava niitä muille nauttiaksemme niistä. Niiden on oltava muiden vapaasti saatavissa ja niiden on oltava muille hyödyksi ja

siunaukseksi, jotta ne olisivat meille arvokkaita. Niitä on käytettävä usein, jotta ne pysyisivät meille elävinä, tarkoituksenmukaisina ja elintärkeinä.

Lahjojen antaminen on mitä sopivin tapa osoittaa kunnioitusta ja kiitollisuutta toiselle ihmiselle. Lahjat lämmittävät sydäntä ja ilahduttavat sielua. Kun lahjat ovat hengen lahjoja ja luonteeltaan iankaikkisia, ne kohottavat sekä antajaa että saajaa ja lähentävät heitä Mestariinsa.

Yli kaksikymmentä vuosisataa sitten aikojen merkkejä tarkkailtiin, koska odotettiin Kristuksen tuloa lihassa. Mutta kun tämä sitten tapahtui, Häntä ei yleisesti hyväksyttykään. Päinvastoin Häntä vierokuttiin. Vain harvat olivat valmiit ottamaan Hänet vastaan ja kulkemaan Hänen viitoittamia polkuja.

Meidän päivinämme on jälleen aika tarkkailla merkkejä, sillä yljän tulo on lähellä. Pian Herra on ilmestyvä kirkkaudessaan. Me emme tiedä Hänen tulemisensa päivää emmekä hetkeä, mutta kun Hän ilmestyy, me varmaan haluamme olla pyhissä paikoissa tekemässä pyhiä tekoja. Me haluamme silloin kumartaa Hänen edessään ja ojentaa lahjanamme Hänelle puhtaan ja murtuneen mielen ja särkyneen sydämen.

Tavoitelkaamme vakaasti tätä lahjaa, jotta olisimme Herran tahdolle alamaiset ja seuraisimme Hänen polkujaan koko elämäme ajan.

Pysähtykäämme tänä joulun aikana kiittämään vilpittömästi Kristus-lapsen syntymästä, Hänen elämästään täällä kuolevaisuudessa ja Hänen uhristaan meidän edestämme. Uudistakaamme liittomme Hänen kanssaan, jotta me aina pitäisimme Hänen käskynsä, kunnioitaisimme Hänen nimeään ja palvelisimme Häntä uskollisesti niin kauan, kuin me olemme tässä kuolevaisessa savimajassa. Olkoon tämä joulu teille kaikille riemun aikaa — Kristuksen ja Hänen evankeliuminsa valkeuden loistaessa kodeissanne ja elämässänne.

Kanssapalvelijanne
Udell E. Poulsen
Lähetyspresidentti